JOSEPHO PERIN, SACRA PRIMUM LITANTI, HOC MUNUSCULUM IN SIGNUM...

Anselmo Selmi

ΑΝΣΕΛΜΟΣ ΣΕΛΜΙ

ΙΩΣΗΦΩ ΠΕΡΙΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΙΕΡΕΥΟΝΤΙ

ΤΟΥΤΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΟΝ

JOSEPHO PERIN

SACRA PRIMUM LITANTI

HOC MUNUSCULUM

IN SIGNUM LAETITIAE ET AMORIS

ANSELMUS SELMI

ΟΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΑΒΙΩ ΝΕΑΝΙΑΙ
ΠΡΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΒΑΡΒΑΔΙΚΟΝ

ΕΛΕΓΙΔΙΟΝ

Ἔντεα δεινὰ βρέμει, ὀμνῦσι θ' ὑπέρβιοι ἄνδρες
  Ὤσειν ἐξ ἕδρας Ἀρχιερῆα Πέτρου.
Μαίνεται ἀλλ' ὀργὴν διακινηθεῖσα τοσαύτην
  Καὶ δὴ παντοίοις μέμφεται αἶα τρόποις.
Ὦ ἐλεεινὰ βλέπειν. Μάλα σφοδρῶς οὕνεκα ῥυγεῖ
  Πᾶν γένος ἀνθρώπων, κ' αἰπὺν ὄλεθρον ὁρᾷ.
Εἴργεται εὐσεβία πάνυ· ἡδυπάθημα βίαιον
  Εἰςπηδᾷ αἰσχρῶς· πάντα θεμιστὰ ῥέει.
Οὐδὲ νόμος πέλεται εἷς· οὐδέ τε κτῆμα βέβαιον
  Ἔστιν ὅπου· ἄνεσις πάντα κράτιστα ἔχει.
Τοὔνειδος πιστοῖς· σύμπας τε ὁ αἶνος ὑπάρχει
  Ψευδόρκοις· τὸ φονᾶν ἆθλα μέγιστα φέρει.
Μνηστὴ δὴ καθαρὰ Χριστοῦ τ' ἀλιτήματα μισεῖ·
  Καὶ νῦν πρὸς μητὴρ τέκνα γλυκεῖα λέγει·
Καὶ νῦν ἐκ φοβέει ποιναῖς, κόλπου τε ἀπείγει
  Δακρυχεοῦσα φίλου τέκνα ἄπιστα ἑοῦ.

SEMINARII PATAVINI ALUMNI

B. GREGORII INSTITUTORIS ET PATRONI

AUXILIUM DEPRECANTUR

ELEGIDION

Undique bella furunt, diris agitata ministris,
Conjurata Petri trudere sede Pium.
Excita terra fremit tantum indignata furorem,
Et dolet omnigenis conqueriturque modis.
Proh facies rerum miserabilis! Acrius horret
Humanum omne genus perniciemque timet.
Interdicta jacet pietas; effrena voluptas
Turpiter incedit; fasque pudorque abiit.
Haud lex ulla viget; jusque inviolabile nullum est;
Omnia libertas ambitiosa tulit.
Dedecus ipsa Fides; referunt perjuria laudem,
Et caedes ipsae praemia larga tenent.
At Christi pia Sponsa gemit tot crimina et odit;
Et modo filiolis dulcia verba suis
Eloquitur mater; modo poenis terret, et arcet
Divellitque suo moesta dolensque sinu.

Ὦ πάτερ, ὦ ποιμὴν, τρὶς ἐράσμιον οὔνομα, πόσσοι
    Κίνδυνοι ἀγέλην, κήδεα πόσσα γένος
Ἕστηκ᾽ ἀμφὶ σέο· τεχνάσματι ὅσσῳ ἐνέδραι
    Ἠδὲ τίθενθ᾽ ἡμῖν, δίκτυα ἠδὲ φρέσιν
Εἰς τὸν ὅρα, πάτερ ὦ, ἐλπίς τε πανόλβιε, κῆπον
    Οὐρανίῃ τε δρόσῳ σου νέα θάλπε θάλη·
Εἰς τὸν κῆπον ὅρα, σού τε βλαστήματα τιμὴ
    Ἕσται ἀεὶ νεαρὰ εὐσεβίας τε κλέος.
Συνδικέοντός σου, μέλλει τόδε δῶμα ῥύσεσθαι
    Τέννομα ἐνδελεχῶς Ἀρχιερεῦς τε πρέπειν.

O Pater, o Pastor, ter dulce et amabile nomen,
Quot mala progeniem, quanta pericla gregem
Circumstant ubicumque tuum! quaque arte parantur
Assiduae nostris sensibus insidiae!
Aspicito hunc hortum, Pater et spes unica nostri,
Et tua caelesti germina rore fove.
Aspicito hunc hortum, Pater, et tua germina crescent,
Gloria et usque novus Relligionis honor.
Auspice te, cunctos vigeat domus ista per annos;
Jura tegat semper Pontificumque decus.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΗΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Ἀρχαίους, Ῥώμη, μέλπειν σου λῆγε θριάμβους
Ἡγεμόνας τ' ἀτρέστους καὶ μεγαλόφρονας ἄνδρας
Καὶ δήμους νικηθέντας, φευκτάς τε φάλαγγας·
Σοὶ ἐνὶ γὰρ τούτοις ὄχα τὸ κλέος ἐστὶ μέγιστον
Τοῖς καιροῖς, κ' ἐπὶ σὸν καλὸν ἀὲ κάρηνον ἐρέψει·
Τοῦτο, ἀνὴρ Πίος ἐστὶν, ὃς αὖ ὑπὲρ αἰθέρος αἴρῃ
Τοὔνομα, ὦ Ῥώμη, τεὸν, ἠδ' ἐν ἀμείνοσιν ὅπλοις
Συνδήσει δή τοι Χριστίδων ἦτορ' ἁπάντων.

AD ROMAM

EPIGRAMMA

Desine, Roma, tuos priscos celebrare triumphos
Magnanimosque viros turmasque ducesque superbos
Et victos populos debellatasque phalangas.
Gloria namque tibi longe praestantior istis
Temporibus cingit caput, aeternumque manebit.
Haec Pius est, vir, qui rursus super aethera nomen,
Roma, tuum feret, atque aliis melioribus armis
Christiadum adjunget totum tibi corda per orbem.

Patavii 1867, Typ. Seminarii, M. Bruniera cur.